

ОСОБЛИВОСТІ СПІВВІДНОШЕННЯ НОРМ КОНСТИТУЦІЇ УКРАЇНИ ТА ПОЛОЖЕНЬ СУЧАСНОГО КРИМІНАЛЬНОГО ПРАВА

Дяченко Є. Р.

студентка юридичного факультету

Науковий керівник: Сенько В. В.

викладач кафедри кримінально-правових дисциплін

*Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ
м. Дніпро, Україна*

З моменту введення в дію Кримінального кодексу, кримінальне право України потерпає від великих змін, які інколи суттєво суперечать окремим принципам положенням Конституції. На фоні цього виникають суперечки між різними верствами населення стосовно конституційності окремих положень кодексу. Конституція України є основним законом держави, та в свою чергу, впливає на всі інші нормативні акти України, в тому числі і на Кримінальний кодекс. У зв'язку з цим виникає необхідність у дослідженні співвідношення норм Конституції з Кримінальним кодексом України (далі – ККУ) [1].

Метою даної праці є виявлення спільних особливостей між Конституцією України та чинним Кримінальним кодексом України. Розгляд даної проблеми допоможе нам більш детально зрозуміти, співвідношення основного закону нашої держави та положень Кримінального кодексу.

Аналіз співвідношення норм Конституції з положеннями ККУ, на сьогоднішній день досить часто привертає увагу науковців. Вивченням даного питання займалися, такі науковці як: Сінкевич О.В., Подорожна Т.С., Андрушко П.П. та інші.

Верховною Радою України 28 червня 1996 були прийняті основні положення Конституції України, які, в свою чергу, базуються на багатомісячній історії українського народу, піклуються тим самим про підтримання прав і свобод людини, гідних умов її життя, дбають про покращення громадянської узгодженості по всій території країни, мають на меті розвиток та зміцнення демократичної, соціальної, правової держави [2].

За основним законом держави – людина, її життя, недоторканність, безпека, честь, гідність та здоров'я наділені першочерговою значущістю. Права, свободи та гарантії окреслюють мету та завдання діяльності державних органів: вони несуть відповідальність перед людиною за свою діяльність (закріплення та забезпечення прав і свобод людини є головним обов'язком держави) [2].

Вивчаючи співвідношення Конституції України з Кримінальним Кодексом України, можна дійти висновку, що Конституція є базисом, фундаментом та основою ККУ.

Сучасний Кримінальний кодекс України набрав чинності 1 вересня 2001 року. Первинний аналіз ККУ дає можливість виділити його основні завдання: правове забезпечення охорони прав та свобод людини і громадянина, власності, громадського порядку та громадської безпеки, довкілля, конституційного устрою України від кримінально-протиправних посягань, забезпечення миру і безпеки, а також стримування та уникнення кримінальних правопорушень.

Першочерговою метою ККУ – є захист людей, які визнаються в Конституції найвищою цінністю [3].

Грунтуючись положеннями Конституції України та загально-визнаними принципами та нормами міжнародного права Кримінальне право України протягом багатьох років розвивається як самостійна галузь права, як єдина, цілісна, система правових норм, яка визначає коло суспільно небезпечних діянь, а також встановлює міру покарання, що застосовуються до осіб, які їх вчинили. Кримінальний кодекс України, зберігаючи та розвиваючи кримінальне законодавство, втілює в себе інноваційні придбання науки кримінального права та судової практики [1].

З вищевикладеного було виявлено такі спільні особливості між Кримінальним кодексом України та Конституцією України:

1. Кримінальний кодекс України базується на принципах верховенства права, демократизму та гуманізму. Спирається на норми основного закону, визначає людину, її життя та безпеку найвищою цінністю в умовах демократичного правового режиму.

2. Завдання кодексу витікають з основного закону держави: визначають правове забезпечення охорони прав та свобод людини і громадянина, власності, громадського порядку та громадської безпеки, довкілля, конституційного устрою України від кримінально-протиправних посягань, забезпечення миру і безпеки, а також стримування та уникнення кримінальних правопорушень.

3. Першочерговою метою Кримінального Кодексу – є життя та здоров'я людини, її честь, гідність та недоторканість, що визнаються в Конституції найвищою цінністю.

Література:

1. Джерела кримінального права України/ Андрушко П.П. Право України. *Адвокат № 7(130)*. 2011. № 9. 25-40 с.

2. Конституція України: Відомості Верховної Ради України (ВВР) від 1996. №30.URL: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80>

3. Кримінальний кодекс України: Закон України від 05.04.2001 № 2341-ІІ Верховна Рада України. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/2341-14>

БЕЗПЕКА У СФЕРІ ВИКОНАННЯ ПОКАРАНЬ: СПІВВІДНОШЕННЯ ЗАКОНОДАВСТВА І ПРАКТИКИ

Колб О. Г.

*доктор юридичних наук, професор, заслужений юрист України
професор кафедри політології, управління та державної безпеки
Волинського національного університету імені Лесі Українки,
м. Луцьк, Україна*

Зарадюк З. В.

*кандидат юридичних наук, доцент,
доцент кафедри кримінального права та процесу
Волинського національного університету імені Лесі Українки
м. Луцьк, Україна*

Право засуджених до позбавлення волі в Україні на особисту безпеку належить до фундаментальних прав людини та громадянина. Однією з обставин, що негативно впливає на стан та ефективність діяльності виправних колоній по забезпеченню особистої безпеки засуджених, це існуючі у кримінально-виконавчому законодавстві України прогалини та колізії. Дуже важливо процес кримінально-виконавчої діяльності своєчасно та повно забезпечити відповідними законодавчими ресурсами і засобами, у тому числі й шляхом усунення існуючих у даній галузі права прогалин і колізій.

Однією з детермінант, яка корелює причинно-наслідкові явища і процеси у сфері виконання покарань у виді різноманітних правопорушень, що вчиняються засудженими у ході відбування покарань, а також інших суспільно небезпечних наслідків є наявність вказаних прогалин. При цьому, варто звернути увагу на той факт, що жодна з реформ, які проводились у кримінально-виконавчій системі України з часів її незалежності до сьогодення [1], не привела до бажаних результатів, позаяк при їх реалізації не усувались, блокувались, нейтралізувались тощо детермінанти, які породжували та